Principiul percepției de fond

On Iulie 11, 2021

Imaginea căreia îi dai viață prin intermediul creației corespunde unei reprezentări vizuale comparative între ceea ce se ascunde și ceea ce se dezvăluie.

Începe meciul, finala Italia-Anglia. N-am fost niciodată microbist, deși am jucat fotbal în tinerețea mea. Sună tare ciudat, nu-i așa? Și dacă urmăresc numai finala, la fiecare campionat European, este pentru că orice meci important poate da o învățătură importantă despre viață.

Nu țin cu nicio echipă, dar sper să fie un meci frumos. Deja este 1-0. Spectacolul a început, sau s-a terminat? Căci așa este în fotbal, la fel ca și în viață, ne place să înscriem, iar după ce-am înscris, nu mai facem un joc frumos. Surprinzător este că adevărata chemare a omului în această viață, dreptul de a fi un performer prin prisma șansei primordiale de a înscrie un nou succes, poate lua o întorsătură radicală: s-ar putea ca tentația de a fi bun cu orice preț să fie de fapt o solicitare mult prea mare din partea unui om fără nicio pricepere în domeniul calității și eficienței.

Or ce înseamnă un joc frumos? E atunci când amândouă echipele sunt echilibrate, când există fair play, și când amândouă luptă pentru a obține un rezultat pozitiv, nu neapărat o victorie, ci o intrare în istorie, sau o cotație preferată a fanilor.

Cât de important este acest lucru de știut. Recunoașterea și schimbarea atitudinii noastre față de viață sunt similare cu extazul eliberator al publicului la cote inimaginabile, la fiecare fază de gol.

Leadership: Poți să-ți mărești posibilitățile de experimentare a unui moment de trecere în amintire, demonstrând că îți poți stimula imaginația pentru a reprezenta pe ecranul mental o imagine plină de viață a cărei forța artistică este amplificată de un inegalabil freamăt lăuntric?

Fotbalul nu are nevoie de condiții speciale sau atenție excesivă pentru a avea grijă de "spațiul lăuntric etern" în care se desfășoară conținutul vieții tale. Or depărtarea de ceea ce îți face mare plăcere să faci, doar ca să te antrenezi pentru examenul vieții, este definită ca o perioada de reconectare, de meditație și de mindfulness care te ajută să-ți reduci nivelul stresului și pe cel al anxietății.

Aș mai adăuga ceva. Fotbalul nu este o creație menită să trezească sentimente spirituale, să răscolească în trecutul tău și să fie privită cu ochi sensibili, cum sunt ochii unui pictor care și-a redesenat cu îndrăzneală viața. Fotbalul nu intră în categoria de curiozități inexplicabile care-l fac pe poet să transgreseze, prin conștiința apartenenței la ființă, toate obstacolele spațiului și timpului. Mai degrabă, cred că fotbalul este doar tentația de a căuta fericirea de moment într-un eveniment plin de glorie care nu-ți aparține ție, ci jucătorilor titulari. Deci, cum spuneam, la mijloc este vorba tot de asemănare și comparație.

Dar comparația cu fotbalul este o figură de stil care constă în asocierea unor imagini, situații sau personaje aflate în aceeași arie vizuală a spectatorilor. Hai mai bine să încercăm altceva. Imaginează-te în postura unui pictor care transpune pe pânză imaginile create de poet. În acest caz, iată cum ar sta lucrurile, așa cum le vedea cineva pe o pagină web:

"Culoarea dominantă va fi albastru închis deoarece reprezintă noaptea. Voi utiliza culorile

reci pentru a exprima momentul zilei din poezie și pentru a crea un tablou cât mai real. Voi aduce în prim plan doi îndrăgostiți și de asemenea voi evidenția luna și lumina palidă pe care ea o emană, cu scopul de a crea o atmosferă mai romantică. În plan mai depărtat voi picta apele ce sclipesc în lumina lunii. Voi folosi umbrele pe lângă copacii desfrunziți și lumina doar în jurul lunii."

Ca să concluzionez. Pentru a întregi fizionomia unui fenomen de rezonanță lăuntrică, deci fizionomia acestui nedepășit fenomen de comparație și de relație cauză-efect, trebuie să încercăm să privim lucrurile nu numai de foarte de sus (din înălțimea unei glorii care ne liniștește gândurile și sufletul) ci și foarte de aproape, de foarte din adânc, din prisma unui tablou al cărui subiect degajă pasiune și mișcare, în culori calde, roz-portocalii, și al cărui model de inspirație nu poate fi dezvăluit, ci doar intuit.

Leadershipul este realitatea pe care o percepi sau ți-o creezi despre o imagine a cărei compoziție constă în elaborarea unei forme de comparație a sinelui cu oglindirea ta într-un moment legendar.

Principiul percepției de fond are ca prim considerent de luat în seama acea formă de reflectare a realității în conștiința omului, prin care înțelegem un proces de comparație între o imagine care emoționează prin impresia de viu, de autentic, de fapt trăit direct, nemijlocit, și o imagine de mare finețe a cărei esență este sensul lăuntric al ființei.

Să luăm mereu în calcul conținutul, suma elementelor care constituie structura internă a unui lucru, ceea ce apare ca esență a lui și îi condiționează aspectul, atunci când vrem să înțelegem leadershipul sau arta picturală.

Source: https://neculaifantanaru.com/principiul-perceptiei-de-fond.html